

ДНЕВНИКЪТЪ

(стенографически)

на

X^{то} Обикновено Народно Събрание

(първа редовна сесия).

XIV заседание, сряда, 6-и ноември 1899 год.

(Отворено въ 3^{1/2} часъта слѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателствующия Йовъ Титоровъ.)

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: (Звъни). Засѣданieto се отваря.

Г-нъ секретарьтъ, Доцевъ, ще прочете списъка на г. г. прѣдставителитѣ, за да се види: кой присъствува и кой отсъствува отъ днешното засѣдание.

Секретарьтъ Кръстанъ Доцевъ: (Прочита списъка.)
Отсъствуватъ г. г. прѣдставителитѣ: Димитъръ Грековъ, Д-ръ Константинъ Стоиловъ, Димитъръ Петковъ, Д-ръ Василь Доцевъ, Димитъръ В. Мантовъ, Драганъ Цанковъ, Д-ръ Христо Йордановъ, Желѣзко Петковъ, Захарий Митовъ, Илия Стоковъ, Илия Георговъ, Иванъ Московъ, Йорданъ Ц. Нейовъ, Константинъ Апостоловъ, Д-ръ Кирякъ Провадалиевъ, Младенъ Ивановъ, Маринчо Карановъ, Никълоръ Влаевъ, Никола Йонковъ-Влашкинъ, Никола Ценовъ, Никола Ю. Бакаловъ, Османъ-Бей Салибѣевъ, Стефанъ Хр. Савовъ, Тодоръ Табаковъ, Тодоръ Мирковичъ, Тодоръ Атанасовъ, Христо Паназовъ и Цвѣтко В. Таслаковъ.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Отъ 162 души народни прѣдставители, въ днешното засѣдание присъствуватъ 134 души, а отсъствуватъ 28 души; значи, има законното число прѣдставители, за да се пристъпи къмъ разглеждане въпроситѣ, положени на дневния редъ.

Прѣди да се пристъпи къмъ дневния редъ, секретарьтъ г. Д-ръ Динчевъ ще прочете съкратения протоколъ отъ миналото засѣдание.

Секретарьтъ Д-ръ Пеню Динчевъ: (Прочита съкратения протоколъ отъ XIII-то засѣдание.)

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Има ли нѣкой да направи забѣлѣжка върху съдържанието на прочетения

съкратенъ протоколъ? (Никой не се обаждатъ). Понеже никой не иска думата, значи, протоколътъ се приема за вѣренъ и точенъ.

На дневенъ редъ за днешното засѣдание имаме докладъ на прошетарната и други комисии по разни прошения, за отпущане врѣмenni помощи, за опрощаване данѣци, данѣчни недобори, сѣдебни глоби, разноски и пр.

Константинъ Панайотовъ: Едно заявление има да направѣ, прѣди да се пристъпи къмъ дневния редъ.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: За какво се отнася?

Константинъ Панайотовъ: Отнася се за слѣдующето. Прѣди десетина дена, ми се струва, или миналата недѣля, азъ направихъ едно заявление и молихъ, щото въ дневния редъ за всѣка сѣбота, който денъ е оставенъ само за разглеждане на прошения, прошенията да бѣдѣтъ така смѣно излагани, както и другитѣ въпроси, т. е. въ дневния редъ, който се лѣпи на черната дѣска, всѣкога да се означава, кои именно прошения ще се разглеждатъ. Тогава г. прѣдсѣдателътъ обѣща, че единъ денъ по-рано, въ петѣкъ, ще се означаватъ всичкитѣ прошения, които ще има да се докладватъ и разглеждатъ. Като поддържамъ и сега сѣщото прѣдложение, азъ констатирамъ, че и въ днешния дневенъ редъ не сѣ означени подробно прошенията, които ще се разглеждатъ, а е казано само: „докладъ на прошетарната и други комисии по разни прошения за отпущане врѣмenni помощи, за опрощаване данѣци, данѣчни недобори, сѣдебни глоби, разноски и пр.“ Така щото, въ сѣщностъ, ние пакъ не знаемъ кои прошения ще да се разглеждатъ. Менѣ ми се струва, че г. г. народнитѣ прѣдставители иматъ

право по-рано 24 часа да знайтъ, кои и какви прошения ще се разглеждатъ. Затова, пакъ моля г. прѣдсѣдателя да направи распоредане, щото за въ бждщитѣ сѣботи 24 часа по-рано да бжде означено, кои прошения ще се разглеждатъ.

Прѣдсѣдателствующий Иовъ Титоровъ: По забѣлжката, която г. Панайотовъ направи, ще вземемъ актъ, и това нѣщо, понеже е едно нововведение, ще се помжчимъ да го направимъ за бждщитѣ засѣдания.

Константинъ Панайотовъ: И азъ за бждщитѣ засѣдания казвамъ.

Прѣдсѣдателствующий Иовъ Титоровъ: Слѣдъ тая бѣлжка ще пристѣпимъ къмъ дневния редъ.

Има думата докладчикътъ г. Кънчовъ.

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Подадено е едно прошение отъ с. Кюсе-Махле, Ново-Загорска околия. Жителитѣ на това село се обръщатъ къмъ Народното Събрание и съ едно дълго прошение съобщаватъ, че положението на селото имъ е лошо, понеже отъ двѣ години нѣмало плодородие и вслѣдствие на това населението било поставено въ много лошо положение. Въ това си прошение тѣ казватъ: „Ние се боримъ отъ една страна съ нѣмотията, отъ друга — съ лихваря, и отъ трета — съ държавния бирникъ“. Когато нѣмали пари, държавниятъ бирникъ ги заставялъ да платятъ данъка за това и онова и тѣй били принудени да отидатъ да търсятъ пари отъ земледѣлческата каса, а тя не имъ давала и тѣ били принудени да отидатъ при лихваря и затова били поставени въ лошо положение. По-нататкъ казватъ: „Ето, нѣмотията ни лишава отъ послѣдния залъкъ, лихварятъ ни продава и послѣдното бакжрче, а бирникътъ отнася онова, което е останало. На, ето какво е въ дѣйствителностъ нашето положение“.

Селянитѣ, като излагатъ своя халъ и като съобщаватъ още, че не могли да се ползватъ отъ сумитѣ на земледѣлческата каса, продължаватъ: „къмъ нея се отнесохме съ молба, щото старитѣ ни заеми да се погасятъ въ имотни ипотеки, при които да ни се прибави всѣкому, споредъ имотното състояние, по една сума необходима да удовлетвори нуждитѣ ни“. Тѣ сж искали отъ земледѣлческата каса да заематъ пари срѣщу своитѣ имоти, но, продължаватъ по-нататкъ, „отказано ни е отъ касовото учреждение за това, че имотитѣ ни били съ малки цѣни прѣцѣпени по „емляка“, безъ, обаче, да се има прѣдъ видъ оная цѣна, която даватъ имотитѣ ни при продажбата. Може въ случая касовото учреждение да има свое основание въ отказа си, но отъ друга страна, като се вземе прѣдъ видъ, че нашиятъ имотъ се искубва отъ рѣцѣтѣ ни, остава въ длъжностъ на почитаемото народно прѣдставителство да се загрижи за насъ и ни избави отъ явната погибель. Ние не щемъ отъ него повече; намъ е достатъчно да внуши то, чрѣзъ когото трѣбва, на Ново-Загорското земледѣлческо касово учреждение, щото да приеме старитѣ ни заеми, заеми подъ ипотека на недвижимитѣ ни имоти, като ни прибави, споредъ имотната стойностъ, всѣкому и нови заеми, та да се спасимъ отъ неспособното положение“.

Това прошение се разгледа отъ прошетарната комисия най-внимателно, както и друго едно подобно нему, което се

разлежда въ първото засѣдание, и комисията взе слѣдующето рѣшение: да се прѣпоржча на г. Министра на Търговията и Земледѣлието, въ кръга на възможността или на законитѣ на земледѣлческитѣ каси, да се удовлетвори тия просители.

Константинъ Липовански: Г-да народни прѣдставители! Както въ миналото засѣдание, въ сѣбота, така и днесъ е сложено на разглеждане едно прошение отъ сѣщото естество, отъ каквото бѣше прошенияето, което разгледахме тогава и което бѣше подадено отъ жителитѣ на едно село отъ Айтоската околия. Азъ съмъ напълно съгласенъ съ това рѣшение, което е взела комисията, да се удовлетвори молбата на жителитѣ на това село, но едно бихъ желалъ да каже, а именно, ако е възможно да се прѣпоржча на Министерството на Търговията и Земледѣлието да се погрижи да се помогне не само на тѣзи селяни, но да направи измѣнение въ Закона на земледѣлческитѣ каси, по силата на което населението да може да взема пари срѣщу ипотека на недвижими имоти отъ земледѣлческитѣ каси. Истина е, че нашитѣ земледѣлчески каси, благодарение на самия Законъ за земледѣлческитѣ каси, сж, гдѣто даватъ само, или може да се каже, че почти не даватъ пари срѣщу ипотека на недвижими имоти. И благодарение на това распоредане на закона, на повечето отъ селянитѣ нивитѣ и ливадитѣ се продаватъ отъ лихваритѣ за нищожни цѣни. Има фактъ неоспоримъ, че една нива отъ 10 декара се продава за 12 л., или по 1 л. и 20 ст. единиятъ декаръ. Това нѣмаше да стане, ако сиромаштѣ селянитѣ бѣше взелъ пари отъ земледѣлческата каса срѣщу ипотека на тия ниви и въ течение на 10 години ги исплати. Като исказвамъ това свое мнѣние, вѣрвамъ, че всички ще се съгласите, че не ще да бжде злѣ ако дѣйствително се прѣпоржча на г. Министра на Търговията и Земледѣлието да внесе законопроектъ за измѣнение на Закона за земледѣлческитѣ каси.

Атанасъ П. Краевъ: Азъ държж да обрнж вниманието на г. г. прѣдставителитѣ върху картината, която се рисува чрѣзъ настоящето прошение, която прѣдставлява не само положението на жителитѣ отъ Кюсе-Махле, но, съ малки щастливи изключения, положението на цѣлата страна. Дѣйствително, кризата е много голѣма и ще трѣбва не само въ този случай да си напомнимъ за нея, но винаги да бждемъ заняти главно съ мисълта за изнашѣрване срѣдства, чрѣзъ които да се помогне на страдающето отъ кризата население, чрѣзъ които да очакваме едно по-енесно благоденствие за жителитѣ на страната.

Ако г. Липовански ви каза, че една нива отъ 10 декара, въ Раховско или въ Бѣла-Слатина, се продала за 12 л., азъ ще ви съобщж, че въ Шуменъ една двоетажна къща, чрѣзъ съдебния приставъ, се е продала за 15 л. Ще ви каже, че въ Османъ-Пазарската околия, като нѣматъ пари да платятъ данъка си, селянитѣ продаватъ добитѣка си на пазаря, и можете ли повѣрва, че една крава се продава за 4—5 л., а единъ волъ обикновено 10 л.!

Било би добръ, вмѣсто почитаемота прошетарна комисия да прѣпоржчва това прошение съ такъвъ надписъ на Министерството на Търговията и Земледѣлието, сама тя да се позанимае съ въпроса; нека почтенитѣ членове на

комисията вземжт инициативата за изменение Закона за земледѣлческитѣ каси, както и Закона за лихонството, по начинъ, който да даде въ кръга на възможността удовлетворение на справедливитѣ оплаквания и негодувания на населението.

На всѣки случай, азъ не съмъ противъ испращането на това заявление въ министерството. Остава да се надѣваме, че централното управление на земледѣлческитѣ каси ще вземе присърце молбата на това село и ще направи всичко възможно да бѣде удовлетворено.

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Пропетарната комисия се занима съ въпроса, който възбужда г. Краевъ. Прѣдъ видъ на многото оплаквания на земледѣлцитѣ, че се намиратъ въ лошо положение, тя разисква въпросътъ: не е ли добръ отъ нейна страна да се вземе инициативата да се търси лѣкъ, щото при даването пари отъ каситѣ да се удовлетворяватъ именно само земледѣлци, а не разни хора, които не сж земледѣлци. Но като взе прѣдъ видъ, че това не е специално нейна длъжностъ, ограничи се само да разгледа прошенито и да вземе и прѣпоръча едно рѣшение върху самата сжщностъ на прошенито.

Спасъ Ивановъ: Г-да прѣдставители! Както по прѣдшното заявление, така и по настоящето, азъ не съмъ противъ да се прѣпоръча на министерството, но съмъ противъ това, че съ двѣ думи се прѣпоръча. Слѣдвало би тукъ да бѣде г. министърътъ за да изслуша, какво ще кажътъ г. г. прѣдставителитѣ, защото има много мѣрки, които умѣло могатъ да се приспособжтъ. Само да се прати едно голо заявление и, на основание на него, да се изработи нѣщо, мислж, че е твърдѣ малко; иначе нѣмаше защо да се дебатира, а просто да се прати и да се свърши работата. Азъ мислж, че заедно съ тия заявления, добръ е да се прати и извлѣчение отъ протокола, за да може г. министърътъ да вземе въ съображение това, което сж казали тукъ г. г. прѣдставителитѣ. И тия господа, които ще изработжтъ било законъ или правилникъ по приспособленето на Закона за земледѣлческитѣ каси, да иматъ прѣдъ видъ поне това, което се е говорило тукъ. Азъ не отричамъ, че между насъ има свѣдуци хора и било би полезно ако г. министърътъ прочете тия дебати или ги изслуша и тогава, на основание на тия мѣнния, да издаде нѣщо по-свѣсно. Защото, г-да прѣдставители, вие сте отъ разни мѣста и знаете отъ опитъ какъ се приспособява Законътъ за земледѣлческитѣ каси и какъ несправедливо се приспособява по отношение на земледѣлцитѣ. Казахъ по-напрѣдъ и сега казвамъ, че при тия формалности, които сжществуватъ въ земледѣлческитѣ каси, за дълго време тѣ нѣма да даджтъ кредитъ и да помогнатъ на нашитѣ земледѣлци. Тия формалности сж прѣобърнали каситѣ на банкерски контори, съ всичкитѣ имъ опрѣдѣлени начала и съ най-голѣмитѣ сложности. Така щото, за единъ земледѣлецъ просто е недостъпно да отиде самъ да си вземе принадлежащата се частъ пари и да си помогне на работата. Винаги земледѣлецътъ е принуденъ да се обръща къмъ по-силнитѣ, а къмъ тѣ, силнитѣ, взиматъ паритѣ съ 8% годишна лихва и му ги даватъ съ 30 — 40%.

Вънъ отъ това, азъ ви прѣпоръчвамъ друга една мѣрка, която би слѣдвало да се вземе въ внимание отъ г. министра, и ако я прѣпоръчвамъ, прѣпоръчвамъ ви я отъ практика. Именно, г. министърътъ въ тая смисълъ да изработи единъ законопроектъ, който коренно да измени Закона за земледѣлческитѣ каси. Слѣдвало би да се изработи единъ кадастъръ за всѣки селянинъ-земледѣлецъ по неговитѣ движими или недвижими имоти, по неговата кредитоспособностъ. Ако не може да се направи такъвъ основенъ кадастъръ за цѣлата държава, то, казвамъ, една специална комисия, наредена отъ мѣстно население, да опрѣдѣли кредитоспособността на всѣки селянинъ отдѣлно, и, въ това отношение, земледѣлческитѣ каси да бѣджтъ привилегировани кредитори. На всѣки земледѣлецъ, за да бѣде улесненъ въ взимането на пари, да се издаде по една книжка, както нашитѣ данѣчни книги, и въ нея да се означа какви имоти има, за колко сж оцѣнени, и когато ще отиде единъ селянинъ да взима пари отъ касата, да се удостовѣри отъ кмета, че неговата кредитоспособностъ не се е изменила досега. По такъвъ начинъ, касперътъ на земледѣлческата каса, като види, че кредитоспособността на земледѣлеца не е измениена, може да му отпусне пари безъ никакъвъ поржчителъ; защото отъ земледѣлческата каса никой не печели освѣнтъ сѣдебниятъ приставъ. Когато по такъвъ начинъ се опрѣдѣли кредитоспособността на земледѣлеца, послѣдниятъ да отиде при касиера и контролора, които, като провѣржтъ книжката му, да му даджтъ такава сума, каквато е означена въ книжката и каквато е неговата кредитоспособностъ; сжщеврѣменно неговитѣ имущества да се туржтъ подъ запоръ, докато исплати сумата на касата. (Константинъ Панайотовъ: Дълго и широко!) Не е дълго и широко, защото кметътъ само съ двѣ думи ще каже, че положението на земледѣлеца не се е изменило. По такъвъ начинъ — както въ спестовната каса — щомъ се яви съ книжката, ще може веднага да си вземе паритѣ, които му трѣбватъ. Когато пъкъ земледѣлецътъ ще внесе частъ отъ тази сума, да не се изисква да внесе неврѣмѣнно известна частъ отъ сумата и лихвитѣ, както се опрѣдѣля въ послѣдното законоположение, че трѣбва известна частъ да се плаща, но днесъ толкова пари му паднали на рѣка да ги внесе, утрѣ, като му потрѣбватъ, да отиде пакъ да ги вземе. По такъвъ начинъ взиманията-даванията въ земледѣлческитѣ каси ще се улеснжтъ и въ много отношения на нашия земледѣлецъ ще му се даде възможностъ да се ползува истински отъ земледѣлческитѣ каси. (Константинъ Досевъ: Кажете какво прѣдлагате да се направи съ прошенито!) Азъ говорж какви мѣрки да се вземжтъ, а вие искате да бѣдете въ всѣко гърне меродия. (Константинъ Досевъ: Направѣте прѣдложение и искайте да се направи такава законоположение!) Това е най-важно нѣщо, защото всички живѣемъ на гърба на земледѣлеца, а пъкъ не се стараемъ ни най-малко за него! Та казвамъ, такава една мѣрка, такава едно малко распоряждане да се направи отъ министра, ще видите, че земледѣлцитѣ ще се улеснжтъ и каситѣ нѣма да продаватъ имотитѣ на земледѣлцитѣ за нищо и никаква цѣна, за да

се съсипват и земледѣлцитѣ, и каситѣ. Това е още и причината, гдѣто длъжниците се обвързват къмъ касата съ дългове и поржчителства така, че и когато дойде касата да продава имотитѣ на длъжника, тѣ вече сж прѣхвърлени и не съществуватъ. Отъ друга страна, когато отива съдебниятъ приставъ по 10 пѣти да прави описъ, взима 50 л. за описъ; така щото, както казахъ, нито касата печели, нито земледѣлцитѣ. По моему, опростотворяването на касовия законъ е необходимо, защото имаме работа съ единъ простъ народъ, имаме работа съ прости хора, а не съ банкери. Това бихъ желалъ да се прѣпоръча на г. министра — да опростотвори закона въ такава смисълъ.

Прѣдсѣдателствуващия Йовъ Титоровъ: Ще турж на гласуване този въпросъ, именно: прошенieto на жителитѣ отъ с. Кюсе Махале, Ново-Загорска околия, съ което искатъ да имъ се отпуснатъ отъ земледѣлческата каса пари подъ ипотека на имотитѣ имъ. Комисията е рѣшила да се прѣпоръча на Министерството на Търговията и Земледѣлието да удовлетвори искането на просителитѣ въ кръга на закона. Най-напрѣдъ ще дамъ на гласуване това мнѣние на комисията.

Моля ония отъ г. г. народнитѣ прѣдставители, които приематъ мнѣнието на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Василь Кжнчовъ: Постъпило е едно прошение отъ г. Михаила Грековъ, руски подданикъ. Това прошение е било подадено още въ 1898 год. до Министъра на Финанситѣ въ България и този послѣдниятъ го е прѣпратилъ въ Народното Събрание за разглеждане. Въ това прошение просителтъ Михаилъ Грековъ расправа, че той прѣвъ 1885, 1886 и 1887 год. прѣтърпѣлъ голѣми загуби въ България. Тия голѣми загуби происхождали отъ това, че той ималъ градини нѣкакви въ Сливенския окръгъ при р. Тунджа, и вземалъ участие въ търговия съ саунъ въ съдружие съ фирмата, която носила названието „Родопска Пчела“. Прѣвъ 1886 год. този господинъ билъ арестуванъ и интерниранъ въ г. Кюмюрджикъ и послѣ въ Търново; тамъ се разболѣлъ, лѣжалъ дълго време боленъ, прѣтърпѣлъ голѣми загуби и иска отъ българското правителство да му плати тия загуби. Загубитѣ, които той прѣтърпѣлъ, исчислява въ една таблица на 89.600 л. Г-нъ Министъртъ на Финанситѣ е прѣпроводилъ неговото прошение до Народното Събрание съ слѣдущата бѣлжка: „Бързо. Честъ имамъ да испратж, Господину Прѣдсѣдателю на Народното Събрание настоящето прошение, съ молба да бжде разгледано още въ тая сесия на Народното Събрание отъ прошетарната комисия и удовлетворено въ границитѣ на справедливостта“. Прошетарната комисия нищо не знае по този въпросъ. Нѣма направено никакво изслѣждане отъ страна на министерството: дали просителтъ е ималъ загуби и какви, за да може да се произнесе Народното Събрание. Понеже е тъменъ този въпросъ и понеже комисията не иска да го връща прошенieto назадъ, защото е било веднажъ въ министерството, то тя рѣши да го остави безъ послѣдствие.

Стефанъ Кжойбанчиевъ: Г-да народни прѣдставители! Азъ чухъ да се казва, че просителтъ Михаилъ Грековъ е руски подданикъ. Желая да знаж, кога е станалъ руски подданикъ, когато той е билъ български чиновникъ и е правилъ повече злини отколкото добрини. Въ 1885 год. български калжчъ носѣше, арестуваше хората и разваляше съединението. Зарадъ това, азъ желая да знаж, за каквъ подданикъ се прѣдставлява сега, руски ли или български подданикъ. (Докладчикъ Василь Кжнчовъ: Руски подданикъ!) Азъ не вѣрвамъ да е руски подданикъ и не знаж въ дѣйствителностъ дали той е руски подданикъ. Той бѣше руски казанджия — ядѣше пилавъ!

Прѣдсѣдателствуващия Йовъ Титоровъ: Понеже никой другъ не желае да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на прошетарната комисия, което е: прошенieto на Михаила Грековъ да се остави безъ послѣдствие.

Моля ония отъ г. г. народнитѣ прѣдставители, които приематъ мнѣнието на прошетарната комисия, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Василь Кжнчовъ: Имамъ прошение отъ Константина Николчовъ, отъ гр. Ловечъ. Този господинъ е подалъ заявление до прѣдсѣдателя на Народното Събрание, съ което съобщава, че се намира, съ едно многочислено сѣмейство, въ крайно бѣдно състояние. Прилага и единъ документъ, издаденъ му отъ общинското управление въ гр. Ловечъ, че наистина се намиралъ въ лошаво положение. Съобщава, че баща му се е борилъ нѣкога по църковния въпросъ, пострадалъ и умрѣлъ въ Цариградъ на заточение и заради това иска да му се даде помощъ, за да отгледа дѣцата си.

Провѣрочната комисия рѣши: това прошение да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Йовъ Титоровъ: Желая ли нѣкой да говори по това прошение? (Никой не се обажда.) Понеже никой не желае да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на прошетарната комисия, което е: прошенieto на Константина Николчовъ, отъ гр. Ловечъ, да се остави безъ послѣдствие.

Който отъ г. г. народнитѣ прѣдставители приема това мнѣние на прошетарната комисия, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Василь Кжнчовъ: Имамъ заявление отъ училищното настоятелство на с. Дуванлий, Овче-Хълмска околия, което е българо-католическо село, съ което съобщава, че селото имъ не могло да си поддържа училището; цѣнили си учителъ, но нѣмали пари да му доплатжтъ. Зарадъ това искатъ държавна помощъ 300 л. за да могатъ да доплатжтъ на учителя си.

Прошетарната комисия, като взе прѣдъ видъ, че тия училища сж частни училища, не щѣ да го прѣпоръча на министерството, както направи съ другитѣ, а рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствуващия Йовъ Титоровъ: Желая ли нѣкой да говори по това заявление? (Никой не се обажда.) Понеже никой не желае да говори по това заявление, ще дамъ на гласуване мнѣнието на прошетарната комисия,

което е: заявлението на училищното настоятелство на с. Дуванлий, Овче-Хълмска околия, да се остави безъ послѣдствие. Който приема това мнѣние на комисията, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Има постъпило прошение отъ Христа Георгиевъ Мецовъ, отъ с. Лѣтница, Павлиценска околия. Този господинъ съобщава, че ималъ синъ, който останалъ безъ крака; страдалъ отъ нѣкаква болестъ, лѣкувалъ се въ Търновската болница и останалъ сакатъ. Зарадъ това, понеже е бѣденъ, проси помощъ 200 л., за да направи искусствени крака на сина си. При прошенето има свидѣтелства отъ Ловчанската I-о класна окръжна болница и отъ Лѣтничкото селско-общинско управление, че е бѣденъ. Прoшетарната комисия остави и тази просба безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори по това прошение? (Никой не се обаждатъ.) Понеже никой не желаетъ да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на прошетарната комисия, което е: прошенето на Христа Георгиевъ Мецовъ, отъ с. Лѣтница, Павлиценска околия, да се остави безъ послѣдствие. Който приема това мнѣние на прошетарната комисия, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Прoшение отъ Ангела Димитровъ, отъ село Джумалъ-Къой, Казларъ-Къойска община, Кесаревска околия, Търновски окръгъ. Моли да му се отпусне една сума, каквато е потребна, за да може да живѣе, защото останалъ въ много лошо положение, понеже единъ циганинъ прѣди двѣ години му отсѣкълъ едната ржа и той останалъ сакатъ. Прилага едно съдебно рѣшение, отъ което се вижда, че единъ циганинъ, съ цѣль да го обере, го нападналъ съ сѣкира и му отсѣкълъ ржката. Има и удостоверение отъ селската община подъ № 296 отъ 10-й май т. г., че е бѣденъ. Комисията намѣри, че тази просба трѣбва да остане безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори? (Никой не иска думата.) Тогазъ ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е, щото прошенето на Ангела Димитровъ да се остави безъ послѣдствие. Моля ония г. г. народни прѣдставители, които приематъ това мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Значи, оставя се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Прoшение отъ Милка и Иванка Ценови, жителки изъ гр. Видинъ, български подданици. Тѣ съобщаватъ съ едно дълго прошение на Народното Събрание, че тѣ имали двѣ къщи въ единъ дворъ въ Видинъ и че тия двѣ къщи били разрушени отъ войници, едната въ руско-турската война, а другата въ сръбско-българската. Тѣ тогава бѣгали въ Калафатъ, а въ къщата имъ били поставени постове, които разрушили всичко, що били оставили, и така тѣ останали безъ имотъ. Понеже сж много бѣдни и се намиратъ въ лошо положение, просѣтъ да имъ се даде една сума като помощъ, въ размѣръ какъвто една комисия отъ назначени правителствени лица опрѣдѣли. Прoшетарната комисия остави безъ послѣдствие това прошение, понеже намира, че ако тѣ мислятъ, че сж постра-

дали, да се обърнатъ къмъ съдилищата и да искатъ обезщетение.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори? (Никой не се обаждатъ.) Понеже никой не иска да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, ксето е: да се остави безъ послѣдствие прошенето на Милка и Иванка Ценови. Тия г. г. народни прѣдставители, които сж съгласни съ мнѣнието на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Прoшение отъ Георгия Аврамовъ Слѣпия. Тоя господинъ иска помощъ отъ Народното Събрание, за да се прѣдаде на литературни занятия, понеже свършилъ юридическия факултетъ при тукашното висше училище. Георги Аврамовъ Слѣпия искалъ да издаде нѣкаква книга и да я отпечати въ Държавната Печатница въ 20.000 екземпляра, за да просвѣщава народа.

Прoшетарната комисия намѣри, че трѣбва да се остави безъ послѣдствие и това прошение.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори? (Никой не иска думата.) Понеже никой не желаетъ да говори, то ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е: да се остави безъ послѣдствие прошенето на Георгия Аврамовъ Слѣпия. Моля ония г. г. народни прѣдставители, които сж съгласни съ това мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Значи, остава безъ послѣдствие.

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Прoшение отъ Йордана Сжбевъ, отъ гр. Котелъ. Тоя господинъ се оплаква, че комисията, която била назначена за да раздава паритѣ на ония граждани, що сж пострадали отъ пожара, постъпили твърдѣ неправилно: на нѣкои хора давали повече отколкото е трѣбвало, а на други съвѣмъ нищо не давала. Така напримеръ, нему, който има свидѣтелство, че дѣйствително му е изгорѣла къщата и на основание на рѣшението на Народното Събрание трѣбвало е непрѣмѣнно да му даде комисията пари за да си направи къщата, не му дала.

Прoшетарната комисия намѣри, че просбата на Йордана Сжбевъ трѣбва да бжде уважена отъ Събранието като се прѣпроводи на надлежното министерство и да му се прѣпоръча да изучи въпроса и, ако дѣйствително е правъ искателтъ, да заповѣда да се удовлетвори. Още повече, че имало и други подобни като него, на които не били отпуснати пари. Нѣкои по-богати взели и по-повече пари, а на сиромаситѣ не били дали никакъ. Затова имало общо оплакване противъ тѣзи, които сж распрѣдѣляли сумитѣ, което оплакване било дадено на надлежното министерство, което се распорѣжда съ тоя въпросъ.

Атанасъ П. Краевъ: Трѣбва по този поводъ министерството да направи една анкета, за да провѣри: дали сж основателни тия оплаквания и, ако се окажатъ основателни, да вземе мѣрки да се даджтъ виновнитѣ подъ съдъ и да се накажатъ.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Такова ли е рѣшението на комисията, г-нъ докладчикъ?

Докладчикъ Василъ Кънчовъ: Рѣшението на комисията е да се проводи това прошение въ надлежното мини-

стерство за да изследва този въпрос и, ако е така, да се удовлетвори.

Атанасъ П. Краевъ: И, ако има извършено прѣтжление, да се укажатъ виновнитѣ и да се накажатъ.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Значи, г. Краевъ допълни мнѣнието на комисията. (Гласове: Прието!) Желаетъ ли нѣкой да говори. (Никой не се обаждатъ.) Тогава ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е: щото прошенieto на Йордана Сжбева да се проводи на надлежното министерство за да изучи въпроса и ако намѣри, че присителтъ е правъ, да го удовлетвори. Който приема мнѣнието на комисията, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Коста Ранковъ: Прогшение отъ Георгия Дѣлчевъ, жителъ Софийски, бившъ отговоренъ-редакторъ на в. „Свобода“. Този господинъ казва, че като отговоренъ-редакторъ на в. „Свобода“ билъ даденъ на сждъ по нѣколко дѣла и е билъ осжденъ на глоби и сждебни разноски, а именно: по дѣло № 12.818/96 год. — на 55 л. и 40 ст., по дѣло № 3.187/96 год. — на 25 л. и 50 ст., по дѣло № 8.949/96 год. — на 6 л. и 40 ст., по дѣло № 5.866/97 год. — на 103 л. и 40 ст., по дѣло № 10.051/97 год. — на 43 л. и 80 ст. и по дѣло № 15.833/98 год. — на 158 л. и 40 ст., и казва: понеже съмъ много бѣденъ и не можъ да платж тая глоба, молж Народното Събрание да ми я опрости. (Христо К. Хаджиевъ: Отъ стамболово врѣме ли е?) Не е. Отъ 1896, 1897 и 1898 години, когато в. „Свобода“ е билъ опозиционенъ вѣстникъ. Въ стамболово врѣме не сждѣхж отговорнитѣ-редактори на в. „Свобода“.

Комисията е рѣшила да се опростжтъ тия глоби. (Никола Хр. Габровски: Прѣдставилъ ли е удостоверение за бѣдность?) Не е прѣдставилъ, но комисията познава Дѣлчева и знае, че той е бѣденъ. (Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: По колко дѣла е осжденъ?) По шесть дѣла. По първото — на 55 л. и 40 ст., по второто — на 25 л. и 50 ст., по третото — на 6 л. и 40 ст., по четвъртото — на 103 л. и 40 ст., по петото — на 43 л. и 80 ст. и по шестото — на 158 л. и 40 ст.

Комисията намѣри за добръ да се уважи молбата на Георгия Дѣлчевъ и да се опростжтъ сумитѣ.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой отъ г. г. прѣдставителитѣ да говори? (Никой не се обаждатъ.) Понеже никой не желаетъ да говори, тогава ще дамъ на гласуване мнѣнието на финансовата комисия, което е: да се удовлетвори молбата на Георгия Дѣлчевъ и да му се опростжтъ паритѣ, които се искатъ отъ него като глоби и сждебни разноски по врѣмето, когато е билъ отговоренъ-редакторъ на в. „Свобода“. Който приема това мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Коста Ранковъ: Друго заявление отъ Стефана Блажевъ, жителъ Софийски, пакъ отговоренъ-редакторъ на в. „Свобода“, който билъ осжденъ на 100 л. глоба, и иска да му се опрости тая глоба като на бѣденъ.

Комисията рѣши да му се опрости глобата, защото той дѣйствително е бѣденъ.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори? (Никой не се обаждатъ.) Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е, да се опрости на Стефана Блажевъ сумата 100 л. Молж ония г. г. народни прѣдставители, които приематъ това мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Коста Ранковъ: Жителитѣ отъ с. Голѣма-Франга, Ени-Кьойска община, Варненска околия, сж подали молба до Народното Събрание, къмъ която молба сж приложили едно общинско удостоверение, че по причина на крайна бѣдность, по нѣмае на урожай прѣзъ послѣднитѣ години, казватъ, не сж въ положение да си купжтъ жито за сѣме за тази година и молжтъ Народното Събрание да рѣши да имъ се отпусне една сума, за да можатъ да си купжтъ сѣме за засѣване нивитѣ.

Комисията рѣши: да се испрати това прошение на надлежното министерство, което да направи нужното распореджане, съгласно закона, и, ако е за уважение, да се удовлетвори това искане.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой отъ г. г. прѣдставителитѣ да говори по прошенieto на жителитѣ отъ с. Голѣма-Франга? (Никой не иска думата.) Понеже никой не желаетъ да говори, тогава ще дамъ на гласуване.

Мнѣнието на комисията е, щото това прошение да се испрати въ надлежното министерство и ако намѣри за справедливо искането на тия хора, да бжде удовлетворено. Който сж съгласни съ туй мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Коста Ранковъ: Жалба отъ жителитѣ на с. Буковъ-Лжгъ, Опанска община, Плѣвенска околия. Оплакватъ се прѣдъ Народното Събрание, че били обложени съ много тежкъ данкъ непокрититѣ имъ стезания, като на мѣсто втора и трета категория нѣкои отъ тия имоти били турнати въ първа категория. Молжтъ Народното Събрание да рѣши да имъ се намали данъкътъ.

Комисията намѣри, че законътъ указва надлежното мѣсто, гдѣто можатъ да се оплачжтъ затова, и затуй рѣши: прошенieto на тия хора да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Понеже никой не иска да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е: прошенieto на жителитѣ отъ с. Буковъ-Лжгъ, Опанска община, Плѣвенска околия, да се остави безъ послѣдствие. Молж ония г. г. народни прѣдставители, които сж съгласни съ туй мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Коста Ранковъ: Прогшение отъ Мехмеда Абдуловъ Кавказж и Сюлеймана Рушановъ, жители на гр. Татаръ-Пазарджикъ. Казватъ, че прѣзъ 1893 год., когато е върлувала чумата въ Азиатска Турция, тѣ били посѣяли бостани, бутъто-би санитарнитѣ власти не имъ позволили да внесжтъ произведенията си въ Татаръ-Пазарджикъ да ги продажтъ, за които пѣкъ били заплатили данкъ около 410 л. и 67 ст. Молжтъ да имъ се опростжтъ тия пари, защото властѣта станала причина да не

могжтъ да продаждтъ произведенията отъ своитѣ бостани и да се ползватъ отъ тѣхъ.

Това прошение е било испратено на Министерството на Финанситѣ и отъ свѣдѣнията, които то дава, се установява, че запрѣчението отъ санитарнитѣ власти да се продаватъ произведенията отъ бостанитѣ въ гр. Татаръ-Пазарджикъ е послѣдвало къмъ 9-й октомврий, тогазъ, когато беридбата на тия произведения е била на прѣвършване. Затова, комисията, като намѣри за неоснователно това прошение, рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой отъ г. г. прѣдставителитѣ да говори по прочетеното прошение? (Никой не се обажда.) Понеже никой не желаетъ да говори, ще дамъ на вотирание мнѣнието на комисията по прошењето на Мехмеда Абдуловъ Кавказлъ и Сюлеймана Рушановъ, жители на гр. Татаръ-Пазарджикъ, което е: прошењето да се остави безъ послѣдствие. Ония отъ г. г. прѣдставителитѣ, които сж съгласни съ това мнѣние, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Коста Ранковъ: Заявление отъ Ради Вълковъ, жителъ отъ с. Бучино-Дервентъ, Искрецка околия, Софийски окръгъ. Казва, че прѣзъ 1883—1884 и 1885 год., като кметъ, билъ злоупотрѣбилъ нѣкаква си сума, дали го подъ сждъ и билъ осжденъ; независимо отъ углавното наказание, осжденъ билъ да заплати сумата. Надлежната власть секвестирала имотитѣ му и ги продала на публиченъ търгъ. На този чловѣкъ сж били продадени и послѣднитѣ двѣ ливади и сега казва: азъ съмъ крайно бѣденъ, едничкото ми прѣпитание бѣше отъ тѣхъ. Моли Народното Събрание да рѣши, макаръ присждени на държавата, да му се възвърне правото да ги обработва и да прѣпитава сѣмейството си.

Испратено е било това прошение на надлежното министерство и отъ събранитѣ свѣдѣния се установява, че просителтъ, независимо отъ тия имоти, е ималъ и други, и като му дошло на умъ да подаде заявленне до Народното Събрание, за да уформи това, взелъ та прѣхвърлилъ другитѣ си имоти на сина си. Та комисията, като има тия обстоятелства прѣдъ видъ, рѣши да се остави безъ послѣдствие това прошение.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой отъ г. г. народнитѣ прѣдставители да говори по прошењето на Ради Вълковъ, жителъ отъ с. Бучино-Дервентъ, Искрецка околия? (Никой не иска думата.) Понеже нѣма нѣкой да желаетъ да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е, прошењето на Ради Вълковъ да се остави безъ послѣдствие. Ония г. г. прѣдставители, които сж съгласни съ това мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Коста Ранковъ: Молба отъ Илия, Генчо, Спасъ и Василь Андрѣви, наслѣдници на Андрѣя Митовъ, отъ с. Джумая, Панагюрска околия, Татаръ-Пазарджишки окръгъ, български подданици. Тѣ казватъ, че когато е умрѣлъ баща имъ, настѣпило врѣмето когато се подавали декларации за облагане имотитѣ съ данѣкъ, а тѣ били малолѣтни тогазъ, нѣмали настойникъ и не подали такава декларация;

финансовата власть открила, че дѣйствително за тия имоти не е имало подадена декларация и съгласно закона облажила ги въ разстояние на 5 години съ данѣкъ, плусъ глобата, прѣдвидена въ закона. Сега оплакватъ се на Народното Събрание като молжтъ да рѣши да имъ се опрости глобата, защото най-голѣмиятъ отъ тѣхъ е билъ на 12 години, и надлежната власть и общината не се погрижили, съобразно закона, да учреджтъ настойничество.

Провѣрени тия обстоятелства, установява се, че дѣйствително просителитѣ, слѣдъ смъртта на баща си, били останали малолѣтни и отъ незнаене и неразбиране не обявили имотитѣ си за облагане, а пѣкъ настойничество не било учредено отъ ония, отъ които е трѣбвало. Министерството на Финанситѣ казва, че нѣма нищо противъ, ако се опрости глобата. И комисията, имайки прѣдъ видъ тия обстоятелства, рѣши да се уважи това заявление и да се опрости глобата отъ 150 л., наложена на просителитѣ.

Петко Каравеловъ: Азъ мисля, че всички г. г. народни прѣдставители ще се съгласжтъ съ това рѣшение на комисията, именно глобата 150 л. да се опрости.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Ще се гласува. Мнѣнието на комисията по докладваното прошение е, щото наложената глоба 150 л. на Илия, Генчо, Спасъ и Василь Андрѣви, наслѣдници на Андрѣя Митовъ, отъ с. Джумая, Панагюрска околия, да имъ се опрости. Ония г. г. прѣдставители, които сж съгласни съ това мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Има постѣпила една молба отъ Гиня Милевъ, отъ с. Скиречево, Казанлъшка околия, слѣпъ съ двѣтѣ очи, съ която той моли Народното Събрание да му отпусне нѣкаква помощъ, за да може да прѣпитава своето седмочленно сѣмейство, защото билъ крайно бѣденъ. Той казва, че отъ тази помощъ ще може да поддържа и дѣцата си въ училище. При молбата има приложено едно свидѣтелство отъ Скиречевското селско-общинско управление, съ което се удостоверява, че просителтъ е дѣйствително слѣпъ съ двѣтѣ очи, има седмочленно сѣмейство и че е крайно бѣденъ. (Петко Каравеловъ: Отъ кога е слѣпъ и на колко години е?) Могж да прочетж и свидѣтелството. (Чете.) „Сѣмейството на поменатия се състои отъ 7 члена, а именно: Гинчо Милевъ 47 години, жена му Велика, синъ му Мило 16-годишенъ, дѣщеря Рада 13-годишна, Велика 9-годишна, Тана 6-годишна и Анна 3-годишна.“ Има сжщо едно медицинско свидѣтелство, съ което се удостоверява, че просителтъ е дѣйствително слѣпъ съ двѣтѣ очи.

Прометарната комисия не уважи молбата на Гиня Милевъ, а я остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой отъ г. г. прѣдставителитѣ да говори по докладваното прошение? (Никой не иска думата.) Понеже никой не иска да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е: прошењето на Гиня Милевъ, отъ с. Скиречево, Казанлъшка околия, да се остави безъ послѣдствие. Който приема това мнѣние, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Има едно прошение отъ Илия Поповъ, бивши отговоренъ-редакторъ на в. „Свободно Слово“, жителъ на гр. Бюстедилъ, съ което казва, че билъ осъденъ отъ Софийския окръженъ съдъ по нѣкакво си тамъ дѣло, като отговоренъ-редакторъ на 100 л. и 1 л. и 40 ст. съдебни мита, та моли Народното Събрание да му се опрости глобата.

Комисията намѣри за уважителна просбата на Илия Поповъ и рѣши да моли Народното Събрание да приеме да му се опрости глобата.

Прѣдседателствующий Иовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой отъ г. г. прѣдставителитѣ да говори по докладваното прошение на Илия Поповъ, бивши отговоренъ-редакторъ на в. „Свободно Слово“? (Никой не се обаждатъ.) Понеже никой не желае да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е, да се опрости глобата, която се иска отъ просителя. Който отъ г. г. прѣдставителитѣ е съгласенъ съ това мнѣние на комисията, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Опрощава се глобата.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Една молба отъ нѣкой си Павелъ Данийловъ, чиновникъ при Търговско-Индустриалната Банка въ гр. Пловдивъ, съ която иска да му се даде да сключи заемъ отъ 10.000 л. отъ Българската Народна Банка. Но, прѣдъ видъ на туй, че ако постъпи по реда, по който би трѣбвало да постъпи — този заемъ той иска да сключи срѣщу ипотека на единъ неговъ чифликъ, находящъ се въ гр. Пловдивъ — не може да вземе толкова пари, понеже имотътъ му надали щѣлъ да се оцѣни 20.000 л., затуй, моли да му се отпусне такъвъ заемъ, съ условие да исплаща по 1.000 л. всѣка година, заедно съ лихвитѣ. Съ този заемъ иска да исплати една частъ отъ чифлика, която не билъ исплатилъ, а съ другата частъ да го уреди и обработва.

Комисията не намѣри уважителна тази молба и я остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Иовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори по този въпросъ. (Никой не иска думата.) Понеже никой не желае да говори, ще дамъ на гласуване прѣдложението на комисията. Който приема прѣдложението на комисията, което е: молбата на Павла Данийловъ да се остави безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Друго едно прошение отъ Георгия Аврамовъ Слъбия, жителъ Софийски, съ което моли да му се отпусне една помощъ отъ 2.000 л., „за да докаже прѣдъ външния свѣтъ, че и въ България има слѣпи хора, които могатъ да бждатъ полезни на себе си и на подобнитѣ си, които били въ положение да повдигнатъ отечеството.“ Билъ писателъ. Комисията не намѣри за уважителна тоже и молбата на този господинъ и я остави безъ послѣдствие.

Иванъ Вобевски: Това второ заявление, г-да прѣдставители, е допълнение на по-първото, което се прочете; така щото, и то трѣбва да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Иовъ Титоровъ: Понеже никой не желае да говори, ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията. Моля ония г. г. прѣдставители, които приематъ

да се остави безъ послѣдствие прошеието на Георгия Аврамовъ Слъбия, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се мнѣнието на комисията.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Друго едно заявление, което е малко курioзно. Ако г. г. прѣдставителитѣ ми позволятъ, можъ да прочетъ единъ пасажъ отъ него. (Чете.) „До Господина Прѣдседателя на Народното Събрание. Заявление отъ Михаила Чарчиевъ, жителъ Софийски.“ (Гласове: Какво иска?) „Много жално и скърбно става на човѣка за хубавата ни татковина България.“ (Петко Каравеловъ: Като нѣма пари!) „Като прочита вѣстницитѣ и узнава, че еврейтѣ, тѣзи закълти врагове на християнството, мжчатъ се всѣчески по най-низки начини да турнатъ на нея ржка, да я заробятъ и то не съ войска, а по финансовъ начинъ. Така щото, хубавата България да бжде за винаги финансово тѣхна робиня: обаче, азъ съмъ се сдобилъ съ едно срѣдство, т. е. искусство.“ (Петко Каравеловъ: Перпетумъ мобили!) „съ което татковината ни безъ друго ще може да си отплати дълга отъ тѣзи жадни за злато евреи, стига само да се съгласите на моето прѣдложение, а то е слѣдующето.“ Прѣди четири години той се заелъ да дири срѣдства да изработи нѣкаква машина за желѣзницитѣ и вапоритѣ, които да се каратъ безъ никаква външна сила, а само съ въздухъ. Обаче, казва: „азъ съ дълги мжки, които ме карахъ много пкти да се откажъ, азъ можахъ да сполучъ да направя една такава машина,“ обаче, сега нѣмалъ срѣдства да я моделира по-здраво. Затуй, моли Народното Събрание да му отпусне една помощъ, за да направи машината, като казва, „че отъ тази сума ще се и храня прѣзъ туй врѣме, когато ще правя тази машина, защото ще трѣбва да си дамъ оставката, тѣй като билъ чиновникъ. Този просителъ иска да му се отпусне една сума отъ 1.000 л. (Смѣхъ. — Петко Каравеловъ: Е, той билъ евтинъ!)

Комисията неуважи неговото искане и остави молбата му безъ послѣдствие.

Никола Боневъ: Г-да народни прѣдставители! Това прошение има технически характеръ; затова да се проводи на Министерството на Обществентѣ Сгради, а ако има нѣщо сериозно . . . (Петко Каравеловъ: Той повече се нуждае отъ докторъ!) Ако е изслѣдвалъ нѣщо, да го расправи въ министерството.

Славчо Бабаджановъ: Още дѣте бѣхъ азъ въ София, когато този човѣкъ работѣше тая машина; 10—20 години е работилъ и нищо не е изработилъ; затова, моля да се уважи мнѣнието на комисията. Той е станалъ пословиченъ; не знаахъ г. Боневъ какъ не го познава. (Иванъ Вобевски: Този е другъ, той е отъ Свищовъ!) Тѣй ли? Подобенъ на него ще бжде, въ всѣки случай.

Прѣдседателствующий Иовъ Титоровъ: По прошеието на Михаила Чарчиевъ, който иска една помощъ отъ 1.000 л. въ Народното Събрание, има двѣ мнѣния: първо е мнѣнието на комисията, да се остави това прошение безъ послѣдствие, а второ е прѣдложението на народния прѣдставителъ г. Боневъ, да се испрати въ Министерството на Обществентѣ Сгради. Ще дамъ на гласуване тия прѣдложе-

ния по реда си. Най-напрѣдъ е прѣдложението на проше-тарната комисия, което е: прошенито да се остави безъ послѣдствие. Който приема това прѣдложение на проше-тарната комисия, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Има едно заявление отъ Ашиклийското училищно настоятелство, Казанлъшка околия, съ което иска 3.000 л., за доискарване на едно почнато здание за училище; почнали да правятъ училище и не могли да го свършатъ. Миналата година сж искали помощъ и имъ били отпуснати 700 л. Прѣдъ видъ на това, че единъ пътъ имъ е отпусната помощъ, комисията не уважи това имъ искане, а го остави безъ послѣдствие. (Петко Каравеловъ: Колко сж исхарчили тѣ самички?) Това не се казва.

Прѣдседателствующия Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори по този въпросъ? (Никой се не обаждатъ.) Понеже никой не иска думата, ще дамъ на гласуване прѣдложението на проше-тарната комисия, което е: прошенито на Ашиклийското училищно настоятелство, Казанлъшка околия, Старо-Загорски окръгъ, да се остави безъ послѣдствие. Който отъ г. г. народнитѣ прѣдставители приематъ това прѣдложение, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Прошение отъ Пѣйча Николовъ, отъ с. Ваховица, Ловчанска околия, съ което моли да му се отпусне една врѣмenna помощъ отъ 1.000 л., понеже билъ пострадалъ отъ пожаръ двѣ години подъ редъ. Първата година, когато имало голѣмъ пожаръ, когато изгорѣли 35 къщи, между тѣхъ била изгорѣла и неговата; втората година му изгорѣли нѣкои здания, а вънъ отъ това и нѣкои сѣдове. Съ прошенито си казва, че е останалъ безъ никаква възможностъ да се прѣпитава и моли да му се отпусне една помощъ отъ 1.000 л. При молбата му има приложено едно свидѣтелство отъ Ваховското село-общинско управление, съ което се удостоверява, че дѣйствително на 9-й декемврий 1894 год. въ голѣмия пожаръ билъ пострадалъ и почти не останало нищо на просителя отъ това, което ималъ. Но проше-тарната комисия не уважи молбата му и я остави безъ послѣдствие.

Сотиръ Календеровъ: Г-да народни прѣдставители! По-миналата сжбота имаше едно прошение отъ 70—80 души жители отъ с. Турски-Тръстеникъ, които се оплакватъ, че въ единъ пожаръ били изгорѣли къщитѣ имъ, вслѣдствие на което останали безъ покривъ и затова искаж една помощъ отъ 20.000 л., които да имъ се даджтъ взаимнообразно, за да си построжатъ къщи. Тогавъ комисията бѣше на мнѣние да се удовлетвори пресителитѣ, обаче Народното Събрание рѣши да се прѣпрати прошенито въ надлежното министерство, за да се испита, доколко е вѣрно и слѣдъ туй да се внесе пакъ въ Народното Събрание, за повторно разглеждане. Така щото, азъ мисля, че и съ туй прошение трѣбва да се постъпи по сжщия начинъ. Единъ пътъ има едно рѣшение на Народното Събрание да се удовлетвори до нѣкъдѣ просбата на такива просители, пострадали отъ пожаръ, мисля, че и това прошение трѣбва да се прѣпрати на г. Ми-

нистра на Вжтрѣшнитѣ Работи, който да изслѣдва, дали той човѣкъ е толкова бѣднъ, че не може да си построи една къща за 200—300 л. и дали е пострадалъ отъ пожаръ. Ако дѣйствително се види, че този човѣкъ е пуженъ и безъ такава помощъ не може да сжществува, чакъ тогавъ да му се отпусне една помощъ отъ Народното Събрание. Затова, азъ намирамъ, че е добръ да се испрати това прошение въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, което да испита, доколко молбата е основателна.

Вълко Нейчовъ: Г-да! Ако има вещь деликатна, която трѣбва да пипаме съ много голѣма осторожностъ, то сж паричнитѣ въпроси. Азъ не съмъ противъ идеята да бжде удовлетворенъ просителитѣ, но на условие ако заслужава такава нѣщо. Има едно рѣшение на Народното Събрание, не помня отъ коя година, въ смисълъ, че г. Министеритѣ на Финанситѣ, или по-добръ г. Министеритѣ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, чрезъ своитѣ канали да испита, какъ стои работата, слѣдъ което да се повърнатъ прошенията пакъ тукъ, и, ако има мѣсто, просителитѣ да бжджтъ задоволени. Затова, мисля, че прѣдложението на г. Календеровъ трѣбва да се приеме.

Като настоявамъ на това, прибавямъ още, че 4 години врѣме тукъ има едно прошение за такава цѣль отъ нѣколко панагюрци, което не е разглеждано. Има 30 души Панагюрци изгорѣли, които сж се обърнали за помощъ, но не сж задоволени. Така щото, не трѣбва така бързо да хвърляме народната пара, като вземаме отъ залъка на други, прѣди да изслѣдваме работата. Нека да се испита работата и слѣдъ това, ако видимъ, че има мѣсто да удовлетвори-творимъ просителя, да го удовлетвори-творимъ.

Христо Ив. Поповъ: Азъ мисля, че ако искате да бждете щедри, трѣбва да бждете щедри съ своитѣ кесии. Ние сме прѣдставители на народа; така щото, ние не можемъ да раздаваме милости и да се рисуваме, че вземаме много присърце нещастията на хората. То е хубаво, но ако искаме да бждемъ такива, трѣбва да правимъ това съ своитѣ кесии. (Сотиръ Календеровъ: Нали трѣбва да бждемъ послѣдователни?) Държавата може да бжде само тогавъ щедра и само тогавъ трѣбва да дава такива помощи, когато има работа съ хора дѣйствително пострадали; а пъкъ за такива загуби, причинени отъ такива случаи, има особени дружества, които може да иматъ контракти за заемствувание, за събиране на помощи и за много други работи. Ние, като прѣдставители, трѣбва строго да пазимъ тия работи и да не развързваме кесията на народа. Затова, азъ прѣдлагамъ да се остави безъ послѣдствие това прошение, защото, ако по принципъ допуснемъ да се помага на всѣки пострадалъ, то ще бжде едно твърдѣ рисковано начало.

Прѣдседателствующия Йовъ Титоровъ: Понеже никой вече не желаетъ да говори по прошенито на Пѣйча Николовъ, ще го положж на гласуване.

По това прошение има три прѣдложения. Първото е на комисията — да се остави безъ послѣдствие; второто е на г. Календеровъ — да се испрати въ Министерството на Вжтрѣ-

шнитъ Дѣла, и третото е на г. Нейчова — да се испрати въ Министерството на Финанситѣ.

Най-напрѣдъ ще турж на гласуване прѣдложението на комисията. Който приема прѣдложението на комисията, което е: да се остави прошениято на Пѣйча Николовъ безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Друго едно прошение е подадено отъ опълченеца Никола Стояновъ Меджидилевъ, отъ гр. Варна, съ което съобщава на Народното Събрание, че билъ изработилъ вензела на Негово Царско Височество, отъ който испраща два екземпляра и моли Народното Събрание да го прѣпоръча на всички учреждения, та по тоя начинъ да му се помогне. (Паскалъ Гълъбаровъ: Има ли го тукъ?) Азъ го видѣхъ, но сега го нѣма тука.

Комисията не уважи прощата на тоя просителъ и рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Прѣдседателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори по това прошение? (Никой не се обажда.) Понеже никой не иска думата, ще положж на гласуване.

Който приема прѣдложението на комисията, което е: да се остави безъ послѣдствие прошениято на Никола Стояновъ Меджидилевъ, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Постъпила е една телеграфическа молба отъ нѣкой си К. П. Коммиановъ, отъ с. Урумъ-Ени-Къой, Айтоска околия, съ която съобщава, че констатиранитѣ му загуби отъ сушата били оцѣнени на 18.000 л., а пѣкъ отъ земледѣлческата каса му били дадени само 5.000 л. Понеже съ тия 5.000 л. той не могълъ коне да посѣе нивитѣ си, моли Народното Събрание да рѣши да му се отпуснатъ още 5.000 л.

Комисията намѣри тая молба за неоснователна и рѣши да се остави безъ послѣдствие.

Петко Каравеловъ: Това село, г-да прѣдставители, е пострадало, вѣроятно, повече отъ всички други села. Любопитното е туй, че нито единъ стрѣкъ не се е родилъ отъ всичкитѣ посѣви. Азъ пхтувахъ тамъ и знамъ това; но, по моего мнѣние, земледѣлческата каса е постъпила много правилно, като е отпуснала 5.000 л. на тоя човѣкъ, за да посѣе нивитѣ си. 5.000 л. за посѣване само сж достатѣчни. Той е богатъ човѣкъ и ако му трѣбватъ повече, може да намѣри другадѣ. Че е пострадало селото, това е вѣрно.

Вълко Нейчовъ: Народното Събрание, както впрочемъ комисията, която е провѣрила съдържанието на прошениято, не може да знае и да си даде точенъ отчетъ за размѣра на прѣтърпенитѣ загуби. И не е само. това село, което е пострадало отъ градобитнината. Въ всѣки градъ или село има цѣли мѣстности, населението на които ката година страда. Трѣбва да се вземжъ дѣйствителни мѣрки противъ такива нещастия, но това е работа, която изисква тѣнки и подробни изучавания, което, впрочемъ, е работа на г. Министра на Финанситѣ. Азъ мислж, че просителъ е трѣбовало да се отпрати до надлежния министъръ и нему да се оплаче. Случай е сега да заблѣжж тукъ, че нашиятъ Законъ за градобитнината не постига цѣльта, за който бѣше създаденъ.

Впрочемъ, той бѣше създаденъ за опитъ, за да се види, дали може по такъвъ начинъ да се помогне на нашето земледѣлческо население, но се указа, че така не ще може да се помогне, защото повечето земледѣлци сж въ много малкъ размѣръ скромни земледѣлци и за тѣхъ градобитнината, споредъ порочното оцѣнение на комисията, не прѣдставлява случай за да се ползуватъ повече, защото единъ пострадавшъ не може да вземе колкото пари му трѣбватъ, а може да вземе до 20, 30, 40 или 50 л., които не можтъ да нахранжтъ една къща. Затова, азъ мислж, че тоя въпросъ заслужава да се изучи отъ правителството, а най-вече отъ г. Министра на Финанситѣ, съвмѣстно съ г. Министра на Търговията и Земледѣлието, и слѣдъ това да бжде внесенъ единъ законопроектъ по-свършенъ отъ оня, който имаме днесъ, който бѣше внесенъ отъ бившия министъръ Гешовъ и който не помага нищо на нашитѣ земледѣлци, а само взема отъ хората по 5%, безъ да имъ дава нѣщо. (Константинъ Панайотовъ: Това е за сушата!) Ако е отъ сушата, азъ мож да посочж мѣстности, гдѣто хората дѣйствително сж пострадали много години наредъ. Тоя прѣдметъ е твърдѣ важенъ и може да бжде изученъ отъ едно министерство, а не може да бжде изученъ отъ едно Народно Събрание за една минута или за половина часъ. Затова, азъ съмъ на мнѣние, че просителъ е може да се отпрати въ Министерството на Финанситѣ. Впрочемъ, по силата на чл. 106-й отъ Конституцията, Народното Събрание има право да прѣпрати това прошение на г. Министра на Финанситѣ, за изучаване на въпроса.

Д-ръ Фоти Симеоновъ: Г-да прѣдставители! Просителъ отъ с. Урумъ-Ени-Къой излага въ своята телеграма, че е пострадалъ отъ сушата и че специалната комисия, която е отишла да констатира загубитѣ, е констатирала повече отъ 18.000 л. загуби; съобщава още въ своята телеграма, че земледѣлческата каса въ Айтосъ му отпуснала 5.000 л. заемъ, за да посрѣщне своитѣ нужди по посѣването на угаритѣ и за прѣхрана на добитѣка му. Доколкото ми е известно, като избраникъ отъ тая околия, селото Урумъ-Ени-Къой свършено е съсипано и има хора земледѣлци, които ни единъ стрѣкъ не сж пожънали. Комисията несправедливо е оставила това заявление безъ послѣдствие; щѣше да бжде по-рационално, ако се испратѣше въ Министерството на Търговията и Земледѣлието, или въ централното управление на каситѣ, съ прѣпоръжка, ако кредитътъ на този земледѣлецъ е отворенъ, или пѣкъ ако има имуществено състояние, че може да му се помогне съ повече отъ 5.000 л., то да му се помогне, но да не се оставя безъ послѣдствие. Защото, ако комисията е констатирала загубитѣ му на сума 18.000 л., азъ тържествено заявявамъ, че смѣтката е крива, че загубитѣ сж повече отъ 100.000 л. Той е крушенъ земледѣлецъ, има 20 чифта добитѣкъ, оре много ниви и загубата, която е констатирала комисията и която той иска, може да е само сѣмето, което е било хвърлено въ земята, но не и трудътъ и произведението. Така щото, не трѣбва да ви се вижда искането му за неоснователно или смѣшно. Молбата му е много справедлива и не трѣбва да се отхвърля. 5.000 л. не сж достатѣчни да посѣе угаритѣ си и да

купи храна за добитъка си. Затова, азъ правя прѣдложение, настоящата молба на просителя да се прати въ Министерството на Търговията и Земледѣлието, или въ централното управление на каситѣ и, ако намѣржтъ за добръ, да го удовлетворжтъ. Нѣма защо да се остави безъ послѣдствие.

Константинъ Панайотовъ: Г-да народни прѣдставители! Сгрува ми се, че касата когато отпуща пари, тя си прави смѣтката. Вѣроятно, въ околията, отгдѣто е просителътъ, има много хора пострадали отъ суната, на които касата трѣбва да отпуща пари, а пъкъ намъ е извѣстно, че каситѣ иматъ извѣстенъ капиталъ и че тѣ нѣматъ не-исчерпаемъ источникъ. Азъ съмъ напълно убѣденъ, че ако касата е дала само 5.000 л., то е че не може да даде повече. Може нейнитѣ срѣдства да не стигатъ за повече. Ако този човѣкъ има толкова много имоти, както каза г. Д-ръ Симеоновъ, той ще да има кредитъ да може да земе и отъ частни лица. Заради това, азъ намирамъ, че не можемъ да се мѣсимъ въ работитѣ на каситѣ и затуй азъ намирамъ, че прѣдложението на комисията е правилно и трѣбва да се приеме.

Д-ръ Фоти Симеоновъ: Какво ще изгубимъ ако се испрати въ министерството?

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Понеже никой другъ не иска думата, ще дамъ на гласуване.

По това прошение комисията е на мнѣние да се остави безъ послѣдствие. Г-нъ Д-ръ Симеоновъ прѣдлага да се прати въ Министерството на Търговията и Земледѣлието, за да удовлетвори тая молба, ако е справедлива. Значи, има двѣ прѣдложения.

Ще дамъ на гласуване най-първо прѣдложението на комисията — да се остави молбата безъ послѣдствие. Който приема това прѣдложение на комисията, щото молбата на К. Н. Коммиановъ, отъ с. Урумъ Ени-Кьой, Айтоска околия, да се остави безъ послѣдствие, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Пойо Табаковъ: Молба отъ Донка Н. Петканчина, отъ гр. Сопотъ, живуща въ гр. Пловдивъ. Въ тази си молба тя казва, че прѣзъ миналата 1898 год. свършила тъкарско-рисувално училище, за свършването на което получила нужния документъ. Сега искала да отвори въ Пловдивъ тъкарски курсъ; затова, моли да ѝ се отпуснатъ 1.000 л. помощъ, съ които да си купи станове и други потребности.

Комисията не уважи молбата ѝ и я остави безъ послѣдствие.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори по това прошение. (Никой не се обаждатъ.) Понеже никой не желаетъ да говори, ще се гласува. Прешетарната комисия е на мнѣние, щото прошеянето на Донка Н. Петканчина да се остави безъ послѣдствие. Който приема това прѣдложение на прешетарната комисия, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Остава се безъ послѣдствие.

Докладчикъ Вълчанъ Г. Чакжровъ: Постъпила е една телеграма отъ гр. Харманлий, съ която нѣкой си Т. Урумовъ, отъ името на 400 души земледѣлци, пострадали отъ суната, съобщава, че 400 души чакали да вземжтъ

пари отъ земледѣлческата каса, обаче, послѣдната нѣмала срѣдства да ги удовлетвори; затуй, моляжтъ Събранието да повлияе въ министерството, или гдѣто трѣбва, за да бжджтъ удовлетворени.

Комисията намѣри за добръ да се прѣпрати тая телеграма въ Министерството на Търговията и Земледѣлието за свѣдѣние, да направи пужното, щото да имъ се удовлетвори искането, ако е справедливо. (Гласове: По-високо!)

Константинъ Панайотовъ: Вие казахте да се удовлетвори, а азъ разбрахъ само за свѣдѣние.

Докладчикъ Вълчанъ Г. Чакжровъ: Ако е справедливо, да се удовлетвори.

Петко Каравеловъ: Ако е възможно.

Прѣдсѣдателствующий Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли нѣкой да говори по въпросната телеграма? (Никой не се обаждатъ.) Тогава ще дамъ на гласуване мнѣнието на комисията, което е: телеграмата, подадена отъ нѣкой си Т. Урумовъ, отъ гр. Харманлий, и подписана отъ него за 400 души земледѣлци, пострадали отъ суната, да се испрати въ Министерството на Търговията и Земледѣлието, за удовлетворение, ако заслужа, т. е. ако е справедливо искането имъ. Моляж тия г. г. прѣдставители, които приематъ това прѣдложение, да си вдигнатъ ржката. (Болшинство.) Приема се.

Докладчикъ Вълчанъ Г. Чакжровъ: Друго едно прошение има отъ Ивана Д. Коларовъ, жителъ Софийски, бившъ отговоренъ-редакторъ на в. „Свобода“, който проси да му се опрости глобата въ полза на хазната, наложена му по разни дѣла, по Закона за печата, именно: Отъ Пловдивския апелативенъ сждъ по дѣла № № 231 и 232/98 год. — на 50 л. глоба; отъ Софийския окръженъ сждъ по дѣло № 1.024/98 год. — на 500 л. глоба; отъ Софийския окръженъ сждъ по дѣло № 1.091/98 год. — на 200 л. глоба; отъ Софийския окръженъ сждъ по дѣло № 1.077/98 год. — на 800 л. глоба; отъ Софийския окръженъ сждъ по дѣло № 1.291/98 год. — на 1.000 л. глоба; отъ Софийския окръженъ сждъ по дѣло № 1.484/98 год. — на 100 л. глоба; отъ Софийския окръженъ сждъ по дѣло № 1.292/98 год. — на 100 л. глоба; отъ Софийския окръженъ сждъ по дѣло № 1.233/98 год. — на 20 л. глоба, и отъ Софийския апелативенъ сждъ по дѣло № 85/99 год. — на 50 л. глоба. (Петко Каравеловъ: Всичкитѣ колко сж?) 2.820 л. Комисията е на мнѣние да му се опростжтъ.

Иванъ Я. Поповъ: Г-да народни прѣдставители! По това заявление на Коларова, който е билъ отговоренъ-редакторъ на в. „Свобода“, като опозиционенъ органъ, по онова врѣме, когато азъ бѣхъ въ Черната Джамия, има да кажж, че знаж много добръ работата. При помилването ни, въ распоредването за нашето помилване, бѣхж споменати една по една присждитѣ на всичкитѣ, колкото бѣхж осждени, и стотвѣтствующето на тъмничния затворъ наказание въ размѣръ на глобитѣ отъ 500, 300 л. и т. н. Г-нъ Коларовъ съ заявлението си сега, гдѣто иска да му се опростжтъ тия глоби, тѣ не се отнасятъ до ония, за които ни помилвахж, а се отнасятъ за други дѣла, за които слѣдъ нашето освобождение него влачихж по сждилицата. Той

обикаляше по министерството да моли да му се опростятъ углавнитѣ наказания, а заедно съ тѣхъ и глобитѣ; така щото, сега, когато ще се произнасяме за прощаването на глобитѣ, да се има прѣдъ видъ, че сж отъ стари дѣла, свършени по-послѣ. Тия дѣла сж били заведени отъ миналия режимъ, но свършени по-послѣ. Така щото, справедливо е искането на г. Коларова — да му се опростятъ глобитѣ. (Константинъ Панайотовъ: Слѣдъ 1898 год. ли е осжжданъ?) Да, слѣдъ 1898 год.

Прѣдсѣдателствующій Йовъ Титоровъ: Желаетъ ли още нѣкой да говори? (Никой не се обаждатъ.) Мнѣнието на комисията е: да се опростятъ глобитѣ, наложени на Ивана Д. Коларовъ, бившъ отговоренъ-редакторъ на в. „Свобода“, по разни присжди, които възлизатъ на 2.820 л. Който приема това прѣдложение на комисията, да си вдигне ржката. (Болшинство.) Приема се.

Има ли още нѣкой отъ г. г. докладчицитѣ да докладватъ? (Гласове: Нѣма!) Тогава дневниятъ редъ се довърши.

Прѣди, обаче, да вдигнатъ засѣданието, трѣбва да опрѣдѣлимъ дневния редъ за идущето засѣдание.

Съобщавамъ на г. г. прѣдставителитѣ, че г. прѣдсѣдателътъ е разрѣшилъ слѣдующитѣ отпуски: на г. Липовански — 10 дни, на г. Исмаила Чаушъ Алиевъ — 10 дни и на г. Недева, Севлиевски народенъ прѣдставителъ, 7 дни.

Г-да народни прѣдставители! Идущето засѣдание ще бжде въ срѣда, защото, както знаете, въ понедѣлникъ е

неприсжтственъ день — Архангеловъ-день. За това засѣдание ще слѣдва дневниятъ редъ, който имахме вчера, именно:

I Докладъ на анкетнитѣ комисии по провѣрката на изборитѣ въ околитѣ: Горне-Орѣховска и Сърнено-Горска;

II Докладъ на комисията по провѣрка на допълнителнитѣ избори въ околитѣ: 1) Бѣло-Слатинска, 2) Искрѣцка, 3) Казанлъшка, 4) Луковитска, 5) Ново-Загорска, 6) Софийска, 7) Самоковска и 8) Царибродска, и

III Първо четене: 1) на законопроекта за врѣмenni одржки отъ заплатитѣ на чиновницитѣ и служащитѣ, 2) на прѣдложенията на Финансовото Министерство: а) да се счита за оправдана сумата 13.045 л. и 30 ст. и б) за удобрѣние распорѣждането до митницитѣ за освобождение отъ мито синия камъкъ и пр. и 3) на законопроекта за данъка на земнитѣ произведения за 1900—1905 год.

Този е дневниятъ редъ, който ще имаме въ идущето засѣдание.

Постѣпило е едно запитване отъ Трѣвненския народенъ прѣдставителъ, г. Стефанъ Поповъ, къмъ г. Министра на Народното Просвѣщение, съ косто запитване ще се постѣпи съгласно съ Правилника.

Вдигамъ засѣданието.

(Вдигнато въ 5 часътъ и 20 минути послѣ пладнѣ.)

Прѣдсѣдателъ: Жечо А. Бакаловъ.

Секретари: { Д-ръ Пеню Динчевъ.
Коста Ранковъ.
Д-ръ Христо Йордановъ.
Миланъ Макавѣевъ.
Иванъ Бѣлиновъ.
Д-ръ Петъръ Гудевъ.

Подпрѣдсѣдатели: { Д-ръ Сава Иванчовъ.
Йовъ Титоровъ.

Секретари: { Владимиръ Недѣлевъ.
Д-ръ Йорданъ Ц. Нейовъ.
Д-ръ Кирякъ Н. Провадалиевъ.
Д-ръ Василъ Дочевъ.
Д-ръ Фоти Симеоновъ.
Кръстанъ Доцевъ.

Началникъ на Стенографическото Бюро: Т. Хр. Гължбовъ.